

Lenka Rožnovská
ilustrovala Katarína Tkvičová

AUTÍČKO KARLÍK

čte | ní /
pro
prv | ňáč
ky

 GRADA®

VHODNÉ TAKÉ PRO GENETICKOU
METODU ČTENÍ

čte ní
pro
prv ňáč
ky

 GRADA®

Lenka Rožnovská
ilustrovala Katarína Tkvičová

AUTÍČKO KARLÍK

 GRADA®

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována ani šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Lenka Rožnovská
AUTÍČKO KARLÍK

Vydala Grada Publishing, a.s.
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
tel.: +420 234 264 401, fax: +420 234 264 400
www.grada.cz
jako svou 5800. publikaci

Lenka Rožnovská (www.lenkaroznovska.cz)
Ilustrace Katarína Ilkovičová (www.katarinailkovic.com)
Odpovědná redaktorka Helena Varšavská
Sazba a zlom Antonín Plicka
Zpracování obálky Antonín Plicka
Počet stran 72
Vydání 1., 2015

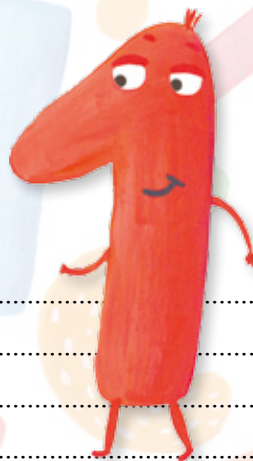
Vytiskla tiskárna FINIDR s.r.o. Český Těšín

© Grada Publishing, a.s., 2015
Cover Illustration © Katarína Ilkovičová

ISBN 978-80-247-5396-6 (pro tištěnou publikaci)
ISBN 978-80-247-9013-8 (ve formátu PDF)
ISBN 978-80-247-9014-5 (ve formátu EPUB)

JMÉNO :

OBSAH

JAK JSEM SE DOSTAL K ONDROVI	7
JAK JSEM DOSTAL JMÉNO	9
JAK JSEM BOJOVAL SE STRACHEM	13
JAK JSEM SE NAUČIL ČÍST	17
JAK JSEM SE NAUČIL POČÍTAT	21
JAK JSEM SE NENAUČIL PSÁT	26
JAK JSEM POZNAL, CO VŠECHNO DOKÁŽE HRA	28
JAK JSEM DÁVAL ONDROVI NADĚJI	33
JAK JSEM POZNAL NEPRAVOST	36
JAK MĚ ZACHRÁNILI MÍ PTAČÍ KAMARÁDI	40
JAK JSEM ZAŽIL STRACH I RADOST	44
JAK JSEM POŘÁDNĚ ZATROUBIL	48
JAK JSEM POZNAL ONDROVY SPOLUŽÁKY	50
JAK JSEM NAUČIL VĚRKU POČÍTAT	53
JAK JSEM POZNAL, PROČ ONDRA CHODÍ DO ŠKOLY RÁD	57
JAK JSEM SE MÍSTO PSANÍ NAUČIL MORSEOVU ABECEDU ..	60
JAK JSEM MUSEL NĚCO VYMYSLIT	64
JAK MI POMOHLA NÁHODA	66
JAK JSEM SE NAUČIL PSÁT	68
JAK SE S VÁMI MUSÍM ROZLOUČIT	71

JAK JSEM SE DOSTAL K ONDROVI

TU, TÚT. JSEM ČERVENÉ AUTÍČKO
KARLÍK A PATŘÍM ONDROVI. ONDRA
JE MŮJ NEJLEPŠÍ KAMARÁD.

BYDLÍME SPOLU V JEHO POKOJI.
ON SPÍ V POSTELI NA POLŠTÁŘI
S MEDVÍDKY. JÁ SPÍM V KRABICI
OD BOT. KAŽDÝ VEČER MĚ
ONDRA PŘIKRYJE KÁROVANÝM
KAPESNÍKEM, ABY MI NEBYLA ZIMA.

JE S NÍM LEGRACE, STÁLE SI
VYMÝŠLÍ NOVÉ A NOVÉ HRY.
NA POLICAJTY A NA ZLODĚJE,
NA BOURAČKY A ZÁCHRANÁŘE.
DOKONCE MŮŽEME SPOLU LÉTAT.

ONDRA MĚ DOSTAL OD TATÍNKA.
MĚL JSEM OHROMNÉ ŠTĚSTÍ,
V HRAČKÁŘSTVÍ JSEM SE ANI
NEOHŘÁL. SOTVA MĚ PANÍ
PRODAVAČKA VYBALILA Z BEDNY,
UŽ MĚ DAL TATÍNEK DO KOŠÍKU
A KOUPIIL SI MĚ.

STÁL JSEM 49 KORUN.
TATÍNEK ZAPLATIL KOVOVOU
PADESÁTIKORUNOU. PANÍ
PRODAVAČCE ŘEKL: „TO JE DOBRÉ.“
ONA SE USMÁLA A ZA TU JEDNU
KORUNU, KTEROU JÍ NECHAL,
MU PODĚKOVALA.
A TAK JSEM POZNAL, ŽE ONDRŮV
TATÍNEK JE HODNÝ.

JAK JSEM DOSTAL JMÉNO

KDYŽ MĚ ONDRA DOSTAL, ZAJÁSAL:
„TO JE PRÍMOVNÍ AUŽÁK, TATI!“
PŘIZNÁM SE, ŽE JSEM TO
NECHÁPAL. AŽ POZDĚJI MI ONDRA

VYSVĚTLIL, ŽE TO ZNAMENÁ,
ŽE JSEM TO NEJHEZČÍ A NEJLEPŠÍ
AUTÍČKO NA SVĚTĚ.

JSEM MOC RÁD, ALE NEMYSLETE
SI, ŽE BYCH PRO TO ZPYCHL
A NECHTĚL SI S ONDROU HRÁT.

PRÁVĚ NAOPAK!

BĚHEM CHVILKY JSME S MALÝM
ONDRÁŠKEM OBJELI STŮL, PODJELI
POD ŽIDLÍ A MEZI TÁTOVÝMA
NOHAMA. BYL JSEM TROCHU
UDÝCHANÝ, A TAK MĚ MŮJ KLUK
VZAL DO DLANĚ.

PROTOŽE UŽ CHODÍ DO PRVNÍ
TŘÍDY, DOKÁŽE ČÍST. ONDRA
PŘEČETL PÍSMENKA, CO MÁM VZADU
NA ZNAČCE. CAR.

„TATI, MOJE AUTÍČKO JE CAR.
TO JE NĚCO JAKO KRÁL!“ CHLUBIL
SE ONDRA.

AVŠAK TATÍNEK HO OPRAVIL:
„NE, NE, ONDRO, TO JE ANGLICKY.
CAR SE ČTE JAKO KAR A V ČEŠTINĚ
TO ZNAMENÁ AUTO.“

„KAR,“ OPAKOVAL ONDRA,
„KAR JAKO KARLÍK.“

ONDRA SE MI PODÍVAL PŘÍMO
DO SVĚTEL.

„LÍBÍ SE TI JMÉNO KARLÍK?“

JÁ JSEM ZABLIKAL: „TO JE MOC
HEZKÉ JMÉNO.“

A TAK JSEM DOSTAL JMÉNO
KARLÍK.

JAK JSEM BOJOVAL SE STRACHEM

ONDRA POSTAVIL Z KOSTEK,
PRAVÍTKA A Z ČÍTANKY ZÁVODNÍ
DRÁHU.

„ZÁVODNÍK KARLÍK SE PŘIPRAVÍ
NA START!“ ZAVELEL ONDRA A MNĚ

+

SE STRACHY ROZKLEPAL MOTOR.
DOKÁŽU DRÁHU BEZ PROBLÉMU
ZDOLAT?

„PŘIPRAVIT, POZOR, TEĎ!“
ROZKÁZAL MI MŮJ KLUK A JÁ JSEM
VYJEL NA TRAŤ.

NEJPRVE JSEM MUSEL
PROKLIČKOVAT MEZI KOSTKAMI.
PAK JSEM ZPOMALIL, ABYCH MOHL
VYJET PO KLUZKÉM PRAVÍTKU.
KDYŽ UŽ JSEM ZDOLAL VĚTŠÍ ČÁST
PRAVÍTKOVÉHO KOPCE, UDĚLALO
TO HOUP. PRAVÍTKO SE ZHOUPLO,
PŘEKLOPILO SE. JÁ SE PO NĚM SVEZL
DOLŮ JAKO PO KLOUZAČCE.

TO BYLA RYCHLOST! JAKÝ DIV,
ŽE JSEM SE NENABOURAL!

A PAK BYL PŘEDE MNOU
ČÍTANKOVÝ TUNEL.

MÁM, ČI NEMÁM VJET DO TÉ
TMAVÉ TMY?

POJEDU! ROZHODL JSEM SE A VJEL
JSEM DO TUNELU.

NAJEDNOU JSEM USLYŠEL
MAMINKU, JAK VOLÁ: „ONDRO,
SVAČINA!“

ONDRA UTÍKAL DO KUCHYNĚ
A JÁ ZŮSTAL V TUNELU STÁT. VŠUDE
KOLEM MĚ BYLA TMA. ZAČÍNAL
JSEM SE BÁT.

NEBOJ SE, TO BUDE DOBRÉ. STÁLE
JSEM SI OPAKOVAL. A EJHLE, STRACH
BYL NAJEDNOU PRYČ.

A TAK JSEM POZNAL, ŽE SE
STRACHEM SE MUSÍ BOJOVAT.

JAK JSEM SE NAUČIL ČÍST

V TUNELU JSEM POŘÁDNĚ ROZSVÍTIL
SVĚTLA. PANEČKU! NAJEDNOU
VŠUDE KOLEM MĚ BYLY OBRÁZKY
A PÍSMENKA.

PISMENA
Mama i tata
KLUK LEPI DRAKA
mama
tata

„TO JE KRÁSA,“ ZABRUČEL
JSEM MOTOREM. STĚRAČI JSEM SI
POŘÁDNĚ VYČISTIL SKLO, ABYCH
LÉPE VIDĚL.

„UŽ UMÍŠ ČÍST?“ ZEPTALA SE MĚ
ČÍTANKA.

„NE. NEUMÍM,“ SMUTNĚ JSEM
ZATROUBIL.

„TO NEVADÍ,“ ŘEKLA ČÍTANKA,
„JÁ TĚ TO NAUČÍM.“

A PAK MĚ NAUČILA ČÍST.

NEJPRVE SAMOHLÁSKY A, E, I, O,
U, Y. POTOM OSTATNÍ SOUHLÁSKY.

KDYŽ SE SPOLU SOUHLÁSKY
A SAMOHLÁSKY SPOJÍ, VYTVOŘÍ
SLABIKU. SLABIKY DAJÍ SLOVO
A SLOVA UTVOŘÍ VĚTU.

„TUTÚT. JAK JE TO ČTENÍ
JEDNODUCHÉ! ONDRO, UŽ UMÍM
ČÍST!“ RADUJI SE.

ONDRA SE PRÁVĚ VRÁTIL. „TY
UMÍŠ ČÍST? TAK UKAŽ!“

V OKAMŽIKU UŽ NENÍ ČÍTANKA
TUNELEM, ALE KNIHOU. ONDRA MI
UKAZUJE. „CO JE TU NAPSÁNO?“